

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1247—1254

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1247	Laki julkisista hankinnoista annetun lain muuttamisesta 4319
1248	Laki merenkulkulaitoksesta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta 4323
1249	Asetus merenkulkulaitoksesta 4324
1250	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös lääkärin hyväksymisestä merimieslääkäriksi 4328
1251	Laki alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain muuttamisesta 4329
1252	Asetus väylämaksuasetuksen muuttamisesta 4331
1253	Asetus teknologian kehittämiskeskuksesta annetun asetuksen muuttamisesta 4332
1254	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös teknologian kehittämiskeskusten maksuista 4334

N:o 1247

Laki

julkisista hankinnoista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan julkisista hankinnoista 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1505/1992) 1 §:n 2 momentti, 2 §:n 1 momentin 5 kohta, 3 §, 4 §:n 4 kohta, sekä 5—9 ja 14 §, sellaisina kuin niistä ovat 3 § laissa 1523/1994, 5 ja 7—9 § osaksi mainitussa laissa, sekä lisätään 1 §:ään uusi 3 momentti ja lakiin uusi 9 a ja 11 a § seuraavasti:

1 §

Sovellettamisala ja tarkoitus

Tätä lakia ei sovelleta:

1) salassa pidettävässä hankinnassa, eikä sellaisessa hankinnassa, jossa valtion keskeiset turvallisuusedut edellyttävät muun menettelyn käyttämistä tai jossa noudatetaan lain, asetuksen tai hallinnollisen määräyksen nojalla erityisiä turvamääräyksiä;

2) hankinnassa, jonka kohde soveltuu pääasiallisesti sotilaalliseen käyttöön;

3) kansainvälisen järjestön erityisen menettelyn nojalla tehtävässä hankinnassa; eikä

4) Suomen solmiman kansainvälisen yhteistoimintasopimuksen nojalla tehtävässä hankinnassa.

Edellä 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten yhteistoimintasopimusten on annettava tiedoksi Euroopan yhteisöjen komissiolle.

HE 69/1997
TaVM 24/1997
EV 164/1997

Neuvoston direktiivi 89/665/ETY; EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 33
Neuvoston direktiivi 92/13/ETY; EYVL N:o L 76, 23.3.1992, s. 14
Neuvoston direktiivi 92/50/ETY; EYVL N:o L 209, 24.7.1992, s. 1
Neuvoston direktiivi 93/36/ETY; EYVL N:o L 199, 9.8.1993, s. 1
Neuvoston direktiivi 93/37/ETY; EYVL N:o L 199, 9.8.1993, s. 54
Neuvoston direktiivi 93/38/ETY; EYVL N:o L 199, 9.8.1993, s. 84

2 §

Hankintayksiköt

Tässä laissa tarkoitettuja hankintayksiköitä ovat:

5) mikä tahansa hankinnan tekijä silloin kun 1, 2 tai 4 kohdassa mainittujen yksiköiden hankinnan tekemistä varten myöntämän tuen määrä on yli puolet hankinnan arvosta.

3 §

Kynnysarvon ylittävät hankinnat

Vähintään tietyn markkamäärän eli kynnysarvon suuruisia ja kynnysarvon ylittäviä hankintoja koskevista menettelytavoista ja muista kysymyksistä säädetään asetuksella Euroopan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

4) *toimittajalla* sitä, joka myy, vuokraa tai muulla siihen rinnastettavalla tavalla toimittaa tavarana, suorittaa palvelun tai urakoi työsuorituksen hankintasopimuksen perusteella.

5 §

Hankintamenettelyt

Hankinnassa on käytettävä hyväksi olemassa olevat kilpailumahdollisuudet. Hankinnasta on sen arvosta riippumatta joko ilmoitettava tai tarjouksia on muutoin pyydettyä hankinnan kokoon ja laatuun nähden riittävä määrä. Mikäli kynnysarvon alittavassa hankinnassa muu toimittaja kuin se, jolta tarjouksia on pyydetty, haluaa tehdä tarjouksen, hänellä on oikeus saada tarjouksen tekemistä varten tarjouspyyntö. Hankinta ei saa tämän vuoksi kuitenkaan viivästyä.

Hankinta saadaan tehdä ilman tarjouskilpailua vain erityisistä syistä. Tällaisina syinä voidaan pitää muun muassa hankinnan vähäistä arvoa tai suoran neuvottelumenettelyn käytölle asetettuja ehtoja, joista säädetään

kynnysarvon ylittävistä hankinnoista annetuissa asetuksissa.

Tarjouskilpailua ei kuitenkaan tarvitse järjestää yhteishankinnassa, kun hankinta tehdään sellaiselta yhteishankintayksiköltä, joka on noudattanut tämän lain säännöksiä hankinnan tekemisestä. Hankintayksikön, joka antaa hankinnan toisen tehtäväksi, on asetettava ehdoksi, että hankinnan tekijä noudattaa, mitä tässä laissa säädetään.

Rakennusurakkaa ei saa toteuttaa omana työnä järjestämättä tarjouskilpailua, jos hankkeen toteuttamiseen myönnetään hankkeeltaista valtionapua ja hankkeen valtionavun perusteena oleva arvonlisäverollinen kustannusarvio on vähintään 5 000 000 markkaa. Tarjouskilpailun järjestämisestä voidaan luopua edellä 2 momentissa määritellyistä syistä tai valtionapuviranomaisen päätöksellä tuen tarkoituksen sitä edellyttäessä.

6 §

Ehdokkaan ja tarjoajan valintaperusteet

Tarjouskilpailusta voidaan sulkea pois sellainen ehdokas tai tarjoaja, jolla ei voida katsoa olevan teknisiä, taloudellisia tai muita edellytyksiä hankinnan toteuttamiseksi tai joka on laiminlyönyt verojen tai lakisääteisten sosiaalimaksujen suorittamisen Suomessa tai siinä maassa, jossa toimittajan päätoimipaikka sijaitsee (*sijoittautumismaa*). Tällaiselle ehdokkaalle on pyynnöstä annettava tieto hylkäämisen perusteista.

Kynnysarvon alittavien hankintojen tekemisessä ehdokkaiden ja tarjoajien taloudellista ja teknistä suorituskykyä koskevassa arvioinnissa voidaan noudattaa soveltuvin osin kynnysarvon ylittävistä hankinnoista annettuja asetuksia.

Ehdokkaita ja tarjoajia on kohdeltava tasapuolisesti ja syrjimättä kaikissa hankintamenettelyn vaiheissa. Jos ehdokkaana tai tarjouksen tekijänä on hankintayksikön omistama yhteisö tai laitos, on sitä kohdeltava samoin kuin muitakin ehdokkaita tai tarjoajia.

7 §

Tarjouksen valinta

Hankinta on tehtävä mahdollisimman edullisesti. Tarjouksista tulee hyväksyä se, joka

on kokonaistaloudellisesti edullisin tai hinnaltaan halvin.

Kynnysarvon alittavien hankintojen tekemisessä tarjousten valintaperusteiden asettamisessa voidaan noudattaa soveltuvin osin kynnysarvon ylittävistä hankinnoista annettuja asetuksia.

8 §

Vahingonkorvaus

Joka tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten tai Euroopan yhteisön lainsäädännön tai maailman kauppajärjestön julkisia hankintoja koskevan sopimuksen vastaisella menettelyllä aiheuttaa ehdokkaalle, tarjoajalle tai toimittajalle vahinkoa, on velvollinen korvaamaan aiheuttamansa vahingon.

Kun vahingonkorvausvaatimus koskee tarjousmenettelystä aiheutuneita kuluja, korvauksen tuomitsemiseksi riittää, että ehdokas tai tarjoaja näyttää toteen 1 momentissa tarkoitettua virheellisen menettelyn ja sen, että virheettömässä menettelyssä hänellä olisi ollut todellinen mahdollisuus voittaa tarjouskilpailu.

9 §

Kilpailuneuvoston määrämät seuraamukset

Jos hankinnassa on menetelty tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten tai Euroopan yhteisön lainsäädännön tai maailman kauppajärjestön julkisia hankintoja koskevan sopimuksen vastaisesti, kilpailuneuvosto voi hakemuksesta:

1) poistaa kokonaan tai osaksi hankintayksikön päätöksen;

2) kieltää hankintayksikköä soveltamasta hankintaa koskevassa asiakirjassa olevaa kohtaa tai muuten noudattamasta virheellistä menettelyä;

3) velvoittaa hankintayksikön korjaamaan virheellisen menettelynsä; tai

4) määrätä hankintayksikön maksamaan hyvitysmaksua sellaiselle asianosaiselle, jolla olisi ollut todellinen mahdollisuus voittaa tarjouskilpailu virheettömässä menettelyssä.

Hyvitysmaksua voidaan määrätä maksettavaksi, jos 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyt toimenpiteet saattaisivat aiheuttaa 10 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla haittaa tai jos hakemus on pantu vireille vasta hankin-

tasopimuksen tekemisen jälkeen. Hyvitysmaksua määrättäessä otetaan huomioon hankintayksikön virheen tai laiminlyönnin laatu, hankinnan kokonaisarvo ja hakijalle aiheutuneet kustannukset ja vahinko.

9 a §

Asian saattaminen kilpailuneuvostoon

Edellä 9 §:ssä tarkoitettua asiaa voi saattaa käsiteltäväksi ja käyttää siinä puhevaltaa se, jota asia koskee, kauppa- ja teollisuusministeriö sekä urakalla teettämistä koskevissa asioissa myös valtiovarainministeriö taikka 5 §:n 4 momentissa mainituissa asioissa sellainen valtion viranomaislainen, joka on myöntänyt hankekohtaista tukea kysymyksessä olevan rakennushankkeen toteuttamiseen.

Hakemus on tehtävä kirjallisesti ennen hankintasopimuksen tekemistä. Hakijan on ennen hakemuksen toimittamista kilpailuneuvostolle ilmoitettava hankintayksikölle kirjallisesti aikeestaan panna asia vireille kilpailuneuvostossa. Hankintasopimus ei estä hakemuksen käsittelyä, jos hakemus on tehty 14 päivän kuluessa siitä, kun tarjoajat ovat saaneet tiedon tarjouskilpailun ratkaisusta tai sitä koskevasta päätöksestä. Tarjoajien katsotaan saaneen tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua asiakirjan lähettämisestä.

Kilpailuneuvosto ei käsittele hakemusta, joka koskee 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksikön hankintamenettelyä, jos hankinta liittyy asetuksessa määritettyyn peruspalvelutoimintaan ja hankinnan ennakoitu arvo on asetuksessa säädettyä kynnysarvoa pienempi.

Kilpailuneuvoston toimivaltaan kuuluvasta asiasta ei saa valittaa kuntalain (356/1995) eikä hallintolainkäyttölain (586/1996) nojalla sillä perusteella, että päätös on tämän lain vastainen.

11 a §

Sovittelumenettely

Milloin kysymys on 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua hankintayksikön tekemästä hankinnasta, ehdokas, tarjoaja tai toimittaja, joka katsoo hankintayksikön syyllistyneen tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten tai Euroopan yhteisön lainsäädännön vastaiseen menette-

lyyn ja jonka etua virheellinen menettely koskee, voi pyytää 8 §:n tai 9 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten ohella Euroopan komissiolta sovittelumenettelyn käyttämistä.

Sovittelumenettelyä koskeva pyyntö on osoitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle 14 päivän kuluessa siitä, kun tarjoajat ovat saaneet tiedon tarjouskilpailun ratkaisusta tai sitä koskevasta päätöksestä. Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä sovittelumenettelystä.

14 §

Tiedonsaantioikeus ja vaitiolovelvollisuus

Tarjouskilpailuun osallistuneen oikeudesta saada tietoja tarjouksen käsittelyä koskevista asiakirjoista noudatetaan soveltuvin osin mi-

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

tä asianosaisen tiedonsaantioikeudesta säädetään viranomaisten asiakirjojen julkisuutta koskevassa lainsäädännössä.

Joka tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan on saanut tietoja elinkeinonharjoittajan liike- tai ammattisalaisuudesta tai muusta näihin verrattavasta seikasta, jonka ilmaiseminen saattaisi aiheuttaa elinkeinonharjoittajalle taloudellista vahinkoa, ei saa niitä ilmaista eikä käyttää oikeudettomasti, ellei se, jonka hyväksi salassapitovelvollisuus on säädetty, anna tähän suostumustaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998.

Tätä lakia ei sovelleta hankinnassa, josta on julkaistu hankintailmoitus tai hankintamenettely on muutoin käynnistetty ennen lain voimaantuloa.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1248

Laki**merenkululaitoksesta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan merenkululaitoksesta 5 päivänä tammikuuta 1990 annetun lain (13/1990) 1 ja 2 §, sellaisena kuin niistä on 2 § osaksi laissa 1621/1995, seuraavasti:

1 §

Merenkululaitos on asianomaisen ministeriön alainen valtion laitos, jossa on keskushallinto ja merenkulupiirien muodostama aluehallinto.

Alusturvallisuutta koskevien viranomais-tehtävien hoitamista varten merenkululaitoksen keskushallinnossa on erillinen yksikkö, jolla voi olla alueellisia toimipisteitä.

2 §

Merenkululaitoksen tehtävänä on seurata merenkulun ja muun vesiliikenteen sekä niihin liittyvien elinkeinojen kehitystä sekä ryhtyä asianomaisen ministeriön asettamien tavoitteiden mukaisesti merenkulkua ja muuta vesiliikennettä edistäviin, turvaaviin ja järjestäviin toimenpiteisiin.

Merenkululaitoksen tulee suorittaa ne selvitys-, kokeilu-, seuranta- ja suunnittelu-toimeksiannot, jotka asianomainen ministeriö laitokselle antaa, sekä huolehtia niistä

tehtävistä ja toimeksiannoista, jotka sille erikseen säädetään tai määrätään.

Merenkululaitoksen tehtävänä on lisäksi kerätä suunnittelu- ja valvontatehtäviään varten tietoja alusten liikennöinnistä Suomen satamissa sekä aluksissa kuljetettavista matkustaja- ja tavaramääristä. Tiedot on annettava aluskohtaisesti ja tavararyhmittäin. Alusten omistajat tai heidän edustajansa ja satamat ovat velvollisia antamaan merenkululaitokselle nämä tiedot. Tietoja käytetään myös merenkululaitoksen tilastojen laatimiseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Mitä muualla säädetään tai määrätään merenkuluhallituksesta, koskee tämän lain tultua voimaan merenkululaitosta.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 1249

Asetus merenkululaitoksesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä säädetään merenkululaitoksesta 5 päivänä tammikuuta 1990 annetun lain (13/1990) 3 ja 4 §:n nojalla:

Merenkululaitoksen tehtävät

1 §

Merenkululaitos tuottaa jäänmurto-, luotsaus-, liikenteenohjaus-, väylä-, merenmittaus-, merikartoitus-, kanava-, piensatamasekä aluspalveluja ja harjoittaa muuta laitoksen toimialaan kuuluvaa toimintaa. Lisäksi merenkululaitos pitää alusrekisteriä ja hoitaa aluskiinnitysasioita.

Merenkululaitoksen tehtävänä on myös huolehtia alusturvallisuudesta ja veneilyn turvallisuudesta sekä niiden valvonnasta.

Merenkululaitos huolehtii laitoksen tehtäviin liittyvästä kansainvälisestä yhteistyöstä.

Merenkululaitoksen keskushallinto

2 §

Merenkululaitoksen keskushallinnon ja kaantumisesta yksiköihin ja niiden tehtävistä määrätään merenkululaitoksen työjärjestyksessä.

Niitä viranomaistehtäviä, joita tarkoitetaan 1 §:n 2 momentissa, hoitaa alusturvallisuudesta vastaava yksikkö, jolla on alueellisia toimipisteitä. Yksikkö antaa myös alusturvallisuuteen ja veneilyyn liittyvät ohjeet ja määräykset sekä huolehtii yksikön tehtäviin liittyvästä kansainvälisestä yhteistyöstä. Yksikön tehtävistä määrätään tarkemmin sen työjärjestyksessä.

Aluehallinto

3 §

Merenkululaitoksen tehtävien alueellista hoitoa varten maa on jaettu merenkulupiireihin. Merenkulupiirit ovat merenkululaitoksen keskushallinnon alaisia.

Valtioneuvosto määrää merenkulupiirien lukumäärän ja rajat.

4 §

Merenkulupiirille kuuluvat toimialueellaan luotsausta ja muuta liikenteenohjausta, väyliä, kanavia ja piensatamia sekä yhteysalusliikennettä ja muita aluspalveluja koskevat asiat siten kuin niistä merenkululaitoksen työjärjestyksessä tarkemmin määrätään.

Merenkulupiiriin tulee toimia laitoksen toimintaperiaatteiden ja piirille asetettujen tavoitteiden mukaisesti.

Merenkululaitoksen keskushallinto voi määrätä merenkulupiiriin suorittamaan tehtäviä toisen piirin alueella.

Merenkululaitoksen johtokunta

5 §

Merenkululaitoksen toimintaa ohjaa ja valvoo valtioneuvoston neljäksi vuodeksi kerrallaan asettama johtokunta.

Johtokuntaan kuuluu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä enintään kuusi muuta jäsentä, joista yksi on määrättävä merenkul-

kulaitoksen edustavimpien henkilöstöjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Asianomainen ministeriö vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

6 §

Johtokunnan tehtävänä on:

1) päättää merenkululaitoksen toimintalinjoista ja käytännön tavoitteista ottaen huomioon asianomaisen ministeriön laitokselle asettamat tavoitteet;

2) päättää merenkululaitoksen hallinnon järjestämisestä muilta kuin alusturvallisuusasioita hoitavaa yksikköä koskevilta osin;

3) päättää laitoksen talousarvioehdotuksesta sekä toiminta- ja taloussuunnitelmasta;

4) ohjata ja valvoa laitokselle asetettujen tavoitteiden toteuttamista;

5) antaa ne laitoksen toimivaltaan kuuluvat määräykset ja ohjeet, jotka eivät tämän asetuksen mukaan kuulu alusturvallisuusasioita hoitavan yksikön ratkaistaviksi tai joita johtokunta ei ole siirtänyt pääjohtajan tai laitoksen muun virkamiehen annettavaksi;

6) ratkaista 16 §:n 3 momentissa tarkoitettuja nimitysasiat;

7) perustaa ja lakkauttaa ylijohtajan, merenkulkuneuvoksen ja piiripäällikön virat; sekä

8) käsitellä muita laitoksen kannalta merkittäviä asioita, joiden esittelystä johtokunnalle päättää pääjohtaja.

7 §

Johtokunta on päätösvaltainen, kun sen kokouksessa on läsnä puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään kolme muuta jäsentä.

Johtokunnan kokouksessa päätetään asiat erimielisyyden sattuessa yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Äänen mennessä tasan päätökseksi tulee se mielipide, jota kokouksen puheenjohtaja on kannattanut.

Meriturvallisuusjohtajalla on läsnäolo- ja puheoikeus johtokunnan kokouksissa.

Johtokunta vahvistaa tarkemmat määräykset asioiden käsittelystä johtokunnassa.

Merenkululaitoksen virkamiesjohto

8 §

Merenkululaitosta johtaa ja sen toiminnasta vastaa pääjohtaja apunaan ylijohtaja, alusturvallisuusasioita hoitavan yksikön päällikkönä toimiva meriturvallisuusjohtaja, merenkulkuneuvokset ja piiripäälliköt ottaen

huomioon merenkululaitokselle kuuluvat tehtävät ja sille asetetut tavoitteet.

Laitoksen johtotehtävissä olevat vastaavat heidän johdettavakseen kuuluvan toiminnan tuloksellisuudesta ja kehittämisestä.

Asioiden ratkaiseminen merenkululaitoksen keskushallinnossa

9 §

Merenkululaitoksen keskushallinnolle kuuluvat asiat ratkaisee:

1) johtokunta;

2) pääjohtaja;

3) meriturvallisuusjohtaja; tai

4) muu virkamies, jolle sellainen toimivalta on työjärjestyksessä annettu.

Johtokunnassa käsiteltävät asiat ja asiat, jotka alusturvallisuusasioita hoitava yksikkö ratkaisee oikaisuvaatimuksen perusteella, ratkaistaan esittelystä. Työjärjestyksessä määrätään, mitkä muut asiat ratkaistaan esittelystä.

10 §

Pääjohtaja ratkaisee asiat, joita ei ratkaista johtokunnassa tai joita ei ole säädetty meriturvallisuusjohtajan ratkaistaviksi taikka joita pääjohtaja ei ole siirtänyt muun virkamiehen ratkaistaviksi.

11 §

Meriturvallisuusjohtaja ratkaisee yksikölle kuuluvat asiat, joita hän ei ole siirtänyt yksikön muun virkamiehen ratkaistaviksi.

Meriturvallisuusjohtajalla on oikeus antaa alusturvallisuusasioita hoitavan yksikön osalta lausuntonsa merenkululaitoksen talousarvioehdotuksesta.

12 §

Pääjohtaja voi, alusturvallisuusasioita hoitavalle yksikölle kuuluvia asioita lukuun ottamatta, ottaa yksittäistapauksessa ratkaistavakseen asian, joka muutoin olisi hänen alaisensa ratkaistava.

Sama oikeus on ylijohtajalla, meriturvallisuusjohtajalla ja merenkulkuneuvoksella omalle yksikölleen kuuluvissa asioissa.

Asioiden ratkaiseminen aluehallinnossa

13 §

Piiripäällikkö ratkaisee merenkulukupiirille kuuluvat asiat.

Piiripäällikön ratkaisovaltaa voidaan työ-

järjestyksessä siirtää muulle piirin virkamiehelle.

14 §

Piiripäällikkö voi yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen asian, joka muutoin olisi hänen alaisensa ratkaistava.

Työjärjestyksessä määrätään, mitkä piirissä käsiteltävät asiat ratkaistaan esittelystä.

Virkojen kelpoisuusvaatimukset

15 §

Yleisenä kelpoisuusvaatimuksena merenkululaitoksen virkoihin on sellainen taito ja kyky, jota virkaan kuuluvien tehtävien menestyksellinen hoitaminen edellyttää.

Lisäksi vaaditaan:

1) pääjohtajalta ylempi korkeakoulututkinto tai merikapteeninkirja sekä merenkulun ja hallinnon tuntemusta sekä johtamiskokemusta;

2) ylijohtajalta ylempi korkeakoulututkinto sekä perehtyneisyyttä hallinnollisiin tehtäviin ja merenkuluausioihin;

3) meriturvallisuusjohtajalta ja merenkulkuneuvokselta ylempi korkeakoulututkinto tai merikapteeninkirja sekä perehtyneisyyttä yksikön alaan kuuluviin tehtäviin; sekä

4) piiripäälliköltä ylempi korkeakoulututkinto tai merikapteeninkirja sekä perehtyneisyyttä alan tehtäviin.

Pääjohtajalta, ylijohtajalta, meriturvallisuusjohtajalta, merenkulkuneuvokselta ja piiripäälliköltä vaaditaan myös käytännössä osoitettua johtamistaitoa.

Luotsihenkilökunnalla tulee lisäksi olla sellainen terveys ja kunto, joka vaaditaan kauppa-aluksella kansipalveluksessa olevalta, ja alushenkilökunnalla sellainen terveys ja kunto, joka vaaditaan vastaavaan tehtävään kauppa-aluksessa.

Virkojen täyttäminen ja nimittäminen virkamieheksi virkasuhteeseen

16 §

Pääjohtajan nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä.

Meriturvallisuusjohtajan nimittää asianomainen ministeriö.

Ylijohtajan, merenkulkuneuvoksen ja piiripäällikön nimittää johtokunta.

17 §

Nimittämisestä enintään vuoden kestäväan

määräaikaiseen virkasuhteeseen päättää pääjohtajan ja meriturvallisuusjohtajan osalta asianomainen ministeriö sekä ylijohtajan, merenkulkuneuvoksen ja piiripäällikön osalta pääjohtaja.

Nimittämisestä yli vuoden kestäväan määräaikaiseen virkasuhteeseen päättää pääjohtajan osalta valtioneuvosto, meriturvallisuusjohtajan osalta asianomainen ministeriö sekä ylijohtajan, merenkulkuneuvoksen ja piiripäällikön osalta merenkululaitoksen johtokunta.

18 §

Alusturvallisuusasioita hoitavan yksikön virkaan tai virkasuhteeseen nimittää ja työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa meriturvallisuusjohtaja, jollei yksikön työjärjestyksessä toisin määrätä.

Merenkulkupiirin ylitarkastajan nimittää virkaan ja virkasuhteeseen pääjohtaja piiripäällikön annettua asiasta lausuntonsa. Muuhun merenkulkupiirin virkaan tai virkasuhteeseen nimittää ja työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa piiripäällikkö, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

Muissa kuin edellä tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa nimittää virkaan ja virkasuhteeseen ja työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa pääjohtaja, jollei tätä oikeutta ole työjärjestyksessä siirretty ylijohtajalle, merenkulkuneuvokselle tai muulle virkamiehelle.

Virfavapaus ja sijaisuudet

19 §

Pääjohtajalle virfavapauden myöntää asianomainen ministeriö. Virfavapauden, joka kestää yli vuoden eikä perustu lakiin tai virkaehtosopimukseen, myöntää kuitenkin valtioneuvosto.

Meriturvallisuusjohtajalle virfavapauden myöntää asianomainen ministeriö.

Johtokunnan nimittämälle virkamiehelle virfavapauden myöntää pääjohtaja.

Alusturvallisuusasioita hoitavan yksikön virkamiehille virfavapauden myöntää meriturvallisuusjohtaja tai yksikön työjärjestyksessä määrätty muu virkamies.

Muille kuin 1—4 momentissa mainituille merenkululaitoksen keskushallinnon virkamiehille virfavapauden myöntää laitoksen keskushallinto ja merenkulkupiirin virkamiehille merenkulkupiiri sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään.

20 §

Mitä 19 §:ssä säädetään virkamiehistä, noudatetaan soveltuvin osin myös työsuhteissa olevaan henkilöstöön.

21 §

Pääjohtajan estyneenä ollessa hänen sijaisenaan toimii ylijohtaja. Pääjohtajan estyksestä asianomainen ministeriö voi määrätä hänelle myös muita sijaisia.

Ylijohtajan sijaisen määrää pääjohtaja.

Meriturvallisuusjohtajan sijaisen määrää asianomainen ministeriö.

Piiripäällikön sijaisen määrää pääjohtaja piiripäällikön estyksestä.

Erinäiset säännökset

22 §

Merenkululaitoksen keskushallinto kantaa ja vastaa valtion puolesta ja valvoo tuomioistuimissa ja virastoissa valtion etua ja oikeutta kaikissa merenkululaitosta koskevis-
sa asioissa.

Merenkululaitoksen ylijohtajalla ja alusturvallisuutta koskevien asioiden osalta meriturvallisuusjohtajalla on oikeus joko itse tai valtuuttamansa asiamiehen välityksellä tuomioistuimissa, muissa viranomaisissa, välimiesmenettelyssä ja toimituksissa valvoa valtion etua ja oikeutta sekä edustaa niissä merenkululaitosta.

Merenkulukupiirin päällikkö tai hänen valtuuttamansa on oikeutettu edustamaan valtiota merenkulukupiiriä koskevis-
sa asioissa, joissa merenkululaitoksen keskushallinnon edustaja ei ole paikalla.

23 §

Merenkululaitoksen keskushallinnolla on oikeus, jollei erikseen toisin säädetä tai määrätä:

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

1) ostaa ja vuokrata maa- ja vesialueita;
2) antaa vuokralle hallintaansa kuuluvia maa- ja vesialueita ja rakennuksia ja määrätä niistä perittävät vuokrat voimassa olevien säännösten rajoissa; sekä

3) harkitsemillaan ehdoilla vuokrata tai lainata muille valtion virastoille ja laitoksille tai muutoin yleishyödylliseen tarkoitukseen ajoneuvoja, koneita, laitteita ja muita varusteineita, jollei niitä tarvita merenkululaitoksen omaan käyttöön.

Merenkululaitoksen keskushallinto voi oikeuttaa merenkulupiirin ryhtymään 1 momentissa mainittuihin toimenpiteisiin.

24 §

Pääjohtaja antaa johtokunnan päättämässä rajoissa työjärjestyksessä tarkemmat määräykset merenkululaitoksen sisäisestä työnjaosta ja hallinnon järjestämisestä. Meriturvallisuusjohtaja antaa tarkemmat määräykset yksikkönsä sisäisestä työnjaosta ja hallinnon järjestämisestä yksikön työjärjestyksessä.

Voimaantulo

25 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tällä asetuksella kumotaan merenkululaitoksesta 19 päivänä tammikuuta 1990 annettu asetus (53/1990) siihen myöhemmin tehdyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämii toimenpiteisiin.

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 1250

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös lääkärin hyväksymisestä merimieslääkäriksi

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt merimiehen lääkärintarkastuksista 18 päivänä kesäkuuta 1980 annetun asetuksen (476/1980) 15 §:n nojalla, sellaisena kuin se on asetuksessa 258/1997:

1 §

Merenkululaitos voi myöntää hakemuksesta laillistetulle lääkärille oikeuden toimia merimiehen lääkärintarkastuksista annetun asetuksen (476/1980) 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuna merimieslääkäriä.

2 §

Merenkululaitoksen on pyydettävä hakemuksesta lausunto terveydenhuollon oikeusturvakeskukselta.

3 §

Oikeus toimia merimieslääkäriä myönnetään nimettyyn toimipaikkaan määräajaksi.

4 §

Merimieslääkäri on osallistuttava vähin-

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

tään kerran viidessä vuodessa merimieslääkäreille tarkoitettuun koulutukseen tai muuten perehdyttävä merimiesten työolosuhteisiin.

Oikeus toimia merimieslääkäriä voidaan hakemuksesta uusina, jos lääkäri on osallistunut merimieslääkäreille tarkoitettuun koulutukseen tai muuten perehtynyt merimiesten työolosuhteisiin.

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Vanhempi hallitussihteeri Sirpa Kaittola

N:o 1251

Laki**alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan alusturvallisuuden valvonnasta 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (370/1995) 5 §:n 2 momentti, 6 §:n 5 kohta, 13 §, 5 luku sekä 23 § seuraavasti:

5 §

Valvontaviranomaiset

 Merenkululaitoksen alusturvallisuusasioita hoitavan yksikön päällikkö ja hänen määräämänsä virkamies ovat tässä laissa tarkoitettuja valvontaviranomaisia.

6 §

Valvontaviranomaisten oikeudet

Valvontaviranomaisella on oikeus:

 5) käyttää apuna merenkululaitoksen valtuuttamaa luokituslaitosta aluksen turvalliseen käyttöön liittyvien johtamisjärjestelyjen ja laivanisännän turvallisuusjohtamisjärjestelmän tarkastuksessa;

13 §

Uhkasakko ja keskeyttämisuhka

Merenkululaitos voi tehostaa 12 §:n 2

momentissa säädettyä määräystä uhkasakolla tai keskeyttämisuhalla. Uhkasakko ja keskeyttämisuhka voidaan asettaa laivanisännälle tai tämän edustajalle taikka molemmille. Uhkasakosta ja keskeyttämisuhasta on voimassa, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

Jos valvontaviranomaisella on perusteltua aihetta epäillä, että laivanisäntä yrittää välttää päätöksen noudattamista siirtämällä aluksen pois Suomen liikenteestä, voi merenkululaitos määrätä, että laivanisännän on annettava uhkasakkoa vastaava vakuus ennen aluksen lähtöä Suomen satamasta. Valvontaviranomaisen määräämän toimenpiteen tultua suoritetuksi on vakuus palautettava laivanisännälle.

5 luku

Oikaisuvaatimus ja muutoksenhaku

18 §

Oikaisuvaatimus ja valitus

Tämän lain nojalla tehtyyn valvontaviranomaisen päätökseen tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen. Päätökseen ei

saa hakea muutosta valittamalla. Oikaisuvaatimus tehdään merenkululaitoksen alusturvallisuusasioita hoitavalle yksikölle. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimmalta hallinto-oikeudelta niin kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valituskirjelmä on toimitettava oikaisupäätöksen antaneelle viranomaiselle, jonka tulee toimittaa asiassa kertyneet asiakirjat ja oma lausuntonsa viipymättä valitusviranomaiselle. Valitus on käsiteltävä viipymättä.

Oikaisuvaatimus ja valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus on kuitenkin tehtävä 14 päivän kuluessa siitä hetkestä, jona päällikkö tai laivanisäntä on saanut tiedon 14 §:ssä tarkoitetusta pysäyttämispäätöksestä.

19 §

Oikaisuvaatimuksen ja muutoksenhaun vaikutus päätökseen

Oikaisuvaatimuksen tekeminen tai valitus

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

eivät estä 14 §:ssä tarkoitetun aluksen pysäyttämistä, sen käytön rajoittamista eikä sen varusteen, laitteen, toiminnon tai järjestelyn käytön kieltämistä koskevan päätöksen täytäntöönpanoa, ellei oikaisupäätöksen tekijä tai valitusviranomainen toisin määrää.

23 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

Liikenneministeriö voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, antaa tarkempia säännöksiä alusturvallisuuden valvonnasta. Lisäksi merenkululaitos voi, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, antaa tarkempia määräyksiä alusturvallisuuden valvontaan liittyvistä teknisistä yksityiskohdista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1998.

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 1252

Asetus**väylämaksuasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan 16 päivänä joulukuuta 1983 annetun väylämaksuasetuksen (1016/1983) 1 §:n 1 momentti ja 2 §:n 1 ja 2 momentti sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 1359/1996 seuraavasti:

1 §

Kotimaanliikenteen väylämaksu suoritetaan vuosimaksuna kalenterivuositain. Maksu lasketaan siten, että maksuyksikkö, 34 markkaa 50 penniä, kerrotaan aluksen nettovetoisuutta osoittavalla luvulla. Alus, jonka nettovetoisuutta osoittava luku on alle 1 000, maksaa kuitenkin vain puolet edellä mainitusta maksusta.

2 §

Ulkomaanliikenteen väylämaksu suoritetaan kertamaksuna aluksen saapuessa ulkomailta. Kertamaksu määräytyy aluksen jäämaksuluokan ja nettovetoisuuden perusteella allaolevan taulukon mukaisesti. Kertamaksua ei kuitenkaan kanneta siltä osin kuin kertamaksu ylittää 648 900 markkaa.

Ulkomaanliikenteen kertamaksun perusmaksut (pm) ja maksuyksiköt (my):

Jäämaksuluokka	alle 2000 my	Aluksen nettovetoisuutta osoittava luku		10000 tai isompi	
		2000—9999 pm	my	pm	my
I A Super	10,00	20 000	8,50	88 000	7,50
I A	20,00	40 000	17,00	176 000	15,00
I B	33,60	67 200	28,60	296 000	25,20
I C	44,90	89 800	38,20	395 400	33,70
II	50,50	101 000	42,90	444 200	37,90
III	56,10	112 200	47,70	493 800	42,10

pm = maksu nettovetoisuutta osoittavan luvun alarajan kohdalla

my = maksu nettovetoisuutta osoittavan luvun yksiköltä, joka ylittää alarajan

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 mikuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 1253

Asetus**teknologian kehittämiskeskuksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä muutetaan teknologian kehittämiskeskuksesta 28 päivänä toukokuuta 1993 annetun asetuksen (467/1993) 1, 3 ja 5 §, 6 §:n johdantokappale, 7 §, 8 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti, 11 §, 13 §:n 1 momentin 2 kohta ja 14 §,

sellaisina kuin niistä ovat 5 §, 10 §:n 2 momentti, 13 §:n 1 momentin 2 kohta sekä 14 § asetuksessa 1260/1995, 7 § osaksi asetuksessa 869/1995 ja 11 § asetuksessa 134/1995 ja mainitussa asetuksessa 1260/1995, seuraavasti:

1 §

Teknologian kehittämiskeskuksesta annetun lain (429/1993) 3 §:ssä säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi kehittämiskeskus:

1) rahoittaa teollisuuden ja palveluelinkeinojen teknologialähtöisiä tutkimus- ja kehityshankkeita;

2) suunnittelee, rahoittaa ja ohjaa teknologiaohjelmia;

3) edistää teknologian siirtoa ja hyödyntämistä erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä;

4) edistää yritysten keskinäistä sekä niiden ja tutkimuslaitosten välistä yhteistyötä;

5) edistää kansainvälisen teknologiayhteistyön hyödyntämistä yrityksissä ja tutkimuslaitoksissa;

6) huolehtii teknologian tiedotuksesta; sekä

7) ohjaa ja valvoo työvoima- ja elinkeinokeskusten toimintaa niiden hoitaessa kehittämiskeskusten toimialaan kuuluvia tehtäviä.

3 §

Kehittämiskeskuksen hallituksessa on enintään kymmenen jäsentä. Yhtenä jäsenistä on kehittämiskeskuksen pääjohtaja, minkä lisäksi kehittämiskeskuksen henkilöstöllä on oikeus valita keskuudestaan neljäksi vuodeksi kerrallaan yksi jäsen hallitukseen. Valtio-

neuvosto nimittää muut hallituksen jäsenet neljäksi vuodeksi kerrallaan sekä määrää hallituksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Kauppa- ja teollisuusministeriö vahvistaa hallituksen jäsenten palkkiot.

5 §

Kehittämiskeskukselle kuuluvat asiat ratkaisee hallitus, pääjohtaja tai, sen mukaan kuin työjärjestyksessä tai taloussäännössä määrätään, muu virkamies. Hallituksessa käsiteltävät asiat ratkaistaan esittelystä. Työjärjestyksessä määrätään, mitkä muut asiat ratkaistaan esittelystä.

6 §

Hallitus päättää:

7 §

Hallitus on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet jäsenistä ovat läsnä.

Asiat ratkaistaan hallituksessa yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Äänen mennessä tasan tulee päätökseksi se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

Edellä 6 §:n 3 kohdassa tarkoitettua rahoi-

tusasiaa saavat käsitellä vain valtioon virkasuhteessa olevat hallituksen jäsenet. Kehittämiskeskuksen henkilöstön edustaja ei kuitenkaan tällöin osallistu asian käsittelyyn. Hallitus on asiassa päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja kolmen jäsenen läsnä ollessa.

Hallitus määrää tarkemmin asioiden käsittelystä hallituksessa.

8 §

Pääjohtaja ratkaisee kehittämiskeskukselle kuuluvat asiat, joita ei ratkaista hallituksessa tai joita ei työjärjestyksessä tai taloussäännössä ole siirretty muun virkamiehen ratkaistavaksi.

10 §

Lisäksi vaaditaan virkaan pääjohtajalta, ylijohtajalta, kehitysjohtajalta, hallintojohtajalta ja tulosityksikön päällikkönä toimivalta teknologiajohtajalta ylempi korkeakoulututkinto, hyvää perehtyneisyyttä viran tehtäväalaan, käytännössä osoitettua johtamistaitoa sekä pääjohtajalta lisäksi johtamiskokemusta.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

11 §

Kehittämiskeskuksen pääjohtajan nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä.

Ylijohtajan ja kehitysjohtajan nimittää hallitus pääjohtajan esityksestä.

13 §

Virkavapauden myöntää:

2) ylijohtajalle ja kehitysjohtajalle enintään vuodeksi pääjohtaja ja yli vuodeksi hallitus; sekä

14 §

Pääjohtajan ja muiden virkamiesten sijaisista määrätään kehittämiskeskuksen työjärjestyksessä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Täytettäessä virkaa, joka on julistettu haettavaksi tai jonka avoinna olemisesta on ilmoitettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa, noudatetaan tämän asetuksen 10 §:n 2 momentin ja 11 §:n säännöksiä sellaisina kuin ne ovat olleet voimassa tämän asetuksen voimaan tullessa.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1254

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös teknologian kehittämiskeskuksen maksuista

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa (348/1994), päättänyt:

1 §

Maksuttomat suoritteet

Valtion maksuperustelain 5 §:ssä tarkoitettuja maksuttomia teknologian kehittämiskeskuksen suoritteita ovat:

1) tutkimus- ja tuotekehityshankkeiden rahoittamista ja maksatusta koskevat päätökset sekä niiden valmisteluun liittyvä ohjaus ja neuvonta;

2) teknologiatiedotukseen ja kehittämiskeskuksen palvelujen esittelyyn liittyvät seminaarit, koulutustilaisuudet, lehdet, esitteet, oppaat ja muu tiedotusaineisto; sekä

3) neuvot, ohjeet ja opastus, jos niistä aiheutuu vain vähäisiä kustannuksia.

2 §

Maksulliset liikeloudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitett-

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1997

tuja liikeloudellisin perustein hinnoiteltavia suoritteita ovat toimeksiannosta tehtävät:

1) asiantuntijapalvelut;

2) seminaarit, koulutustilaisuudet ja -palvelut, jotka eivät liity 1 §:ssä tarkoitettuun toimintaan;

3) julkaisut, tutkimukset ja selvitykset, jotka eivät liity 1 §:ssä tarkoitettuun toimintaan;

4) tietokanta- ja tietojärjestelmäpalvelut;

5) tilojen ja laitteiden käyttö, toimistopalvelut ja asuntojen vuokraus; sekä

6) valokopiot ja jäljennökset.

3 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Vanhempi hallitussihteeri Marja-Leena Rinkineva

N:o 1247—1254, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997